

„Stjernen“

Udgiver: Peter Ebbeson.

Gledefuldt Nytår!

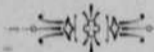
Det gamle Aar har endt sit Løb, et nye frembræver i sit Svøb...

Ja, spørg! Af fremtid Svær Du faar; men og til Dig et Spørgsmaal naar: „Hvad Nytaarsgave har Du selv at fatte ud i Tidens Flo?“

Kan Du i Aaret bringe ind et trofast, sømt og hjærtligt Sind, har Du en Vilje fast som Staal...

Bring saa det ind med Haab og Mod, det er en Nytaarsgave god, en spirekraftig Sæd at saa, der sine Frugter bære maa...

Dg synes ringe kun Din Magt, Du derfor vorde ej forsagt; Dg bringer Aarets Hyldehorn Dig Røst faa, men mangen Torn, derover ej Du Mødet tabe;

Stjerneklud.

* Santa Claus vil nu igjen holde Ferie et helt Aar, han har gode Dage og er langt foran den Mand, som lever af at trække op et otte Dags Ubr.

* Det var lige paa Nippet, at vi ikke fik Sommer i Juletiden, da han, som er alle Ting's Hærre sendte os Sne med dygtig Kulde Julenat.

* Cleveland siger at han taller Dage indtil den 4de Marts, da han kan forlade Washington og Præsidentskolen, for igjen at leve som en anden privat Børgere.

* Prof. Shafespeare, den velbeskjendte Videnskabsmand, er i denne Tid beskæftiget med at finde et Middele imod Svine Koleran.

* Hvem som skal være den næste Sproker vil vi snart faa at vide, saa kan folk da slippe fri for at spekulere derpaa længere; men saa ved de vel ikke bedre end at spørge: hvem skal vor næste Postmester være?

* Nu da Jule Kiltain har døkket John L. Sulivans Følge, og begge Herrer siger, at de venter med Længsel efter varmt, rødt Blod, er der maaske en Mulighed for at der vil blive en glad Krig.

* Da det nu synes at være temmelig sikkert at, Henry W. Stanley lever og er vel, saa er der ingen mere Grund til at tænke at han er bleven inderet af de barbariske Wilde, som sværmer i Afrika.

* Da det nu synes at være temmelig sikkert at, Henry W. Stanley lever og er vel, saa er der ingen mere Grund til at tænke at han er bleven inderet af de barbariske Wilde, som sværmer i Afrika.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

* In en Kirke, i Maryland forleden Dag, forkyrrede en Tilhører, i Forsamlingen, Præsten i hans Prædiken. Præsten tog en Kniv, omtrent en Fod lang og saaledes skar og flængede den stakkels Mand at han døde.

log en Bøsse med sig i Prædikestolen, og med den mælte Forkyrrelsen; men der burde ogsaa en Kniv have været med.

En stor Forsamling var tilstede i en Kirke i Mason City, Iowa, for at høre en Juleprædiken af en dygtig Prædikant. Den sidste havde taget sin Plads i Prædikestolen i rette Tid.

Ny Opfindelse

til Forebyggelse af Stibssammenstød og andre Ulykker.

To franske Søofficerer ved Navn Dredhioni og Cavaliers har for nylig ifølge „la lumiere électrique“ opfundet og taget Patent paa en „Indretning til Forebyggelse af Stibssammenstød“.

Der er med stort Held anstillet Forsøg ved Marseille med den nye Opfindelse, der kaldes „den underfiske Vægt“.

Denne består i sine Hovedtræk af et torpedoagtigt, selvbævegeligt Apparat af cylindriske form, der anbringes 3-400 m foran Stibet og 4 m dybt under Vandets Overflade.

Ved Torpedoen's bagre Ende faar retvinklet ud en 3 m lang Netningskrog. Denne sættes i forbindelse med Apparatets Kontaktpids ved 2 Staalstræde og med Stibets bogre Eidebæge ved to Kableledninger af dobbelt Jøsebrønsbroncetraad.

Naar nu Apparatets Stødvæger støder an mod eller kommer i mindste Berøring med en for Stibet farlig Gjenstand, det være sig en Klippe, et Jæstykke eller et mædende Stib, saa sættes øjeblikkeligt et elektrisk Bælleapparat med Ubrøret ombord paa Stibet i Virksomhed.

Den underfiske Vægt, der styres sig selv under Stibets Bevægelse frem og holder sig i den forestvorne Afstand af 3-400 Meter fra samme, anvendes hovedsagelig kun om Natten og i taaget Vær samt i farlige Farvande, medens den ellers haves ombord som en almindelig Vaad.

Den underfiske Vægt, der styres sig selv under Stibets Bevægelse frem og holder sig i den forestvorne Afstand af 3-400 Meter fra samme, anvendes hovedsagelig kun om Natten og i taaget Vær samt i farlige Farvande, medens den ellers haves ombord som en almindelig Vaad.

En Erindring om Stanley.

Han havde i Løbet af de sidste Aar samlet sig en ret betydelig Formue. „New York Herald“ havde honoreret ham glimrende, af den belgiske Konge havde han faaet 100 000 Fr. i Gage som Guvernør i Kongo, og hans Skrifter havde indbragt ham betydelige Summer.

Han bosatte sig derfor for to Aar siden i London og behøvede et godt Hus i Bond Street. Her lærte han en ung, smuk, men uformuende Englandsberinde at kjende og forelskede sig i hende.

Hans gamle Lyst til Rejser vaagneds atter, han glemte den unge Pige og begav sig paa Vejen til Kairo. Havde den unge Pige, han elskede, givet ham et gunstigt Svær, havde han maaske slet ikke indladt sig paa den Ekspedition, der misteligens har kostet ham Livet.

For Farmen og Huset.

For Svin; som har Dem, er en Sammenblanding af 6 Unzer Gasterolje, 1 Unze Terpentinspiritus og 4 Unze Kampher-Spiritus godt. Hvert Dyr bør indgives ovennævnte Dosis, som skal gives vel forinden, dog maa det ogsaa toges Hensyn til Dyrets Alder da yngre Dyr ikke taaler saa meget som ældre. Sidt Svinene nok af frisk Vand.

Flere Heste er ruinerede ved at staa stille i Stalden om Vinteren og fødes med Majs end som ved haardt Arbejde om Sommeren. Om ikke der er arbejde for Hestene lad dem da ud i Pasturet eller i Majsstokkene om Dagen og giv dem god Husly om Natten og i Storme.

Et Svin af en god Race vil lægge flere Pund af Kjøtt paa sig, ved hver Puskel Korn, end noget andet Dyr paa Farmen. Kjøtt er Fenge.

Naar et Kreatur slagtes for Husets eget Brug lad det da være det bedste og fedeste. Farmerens Familie er berettiget til at faa det bedste.

Dakota Farmer's Alliance afholdt den 12de December et Møde i Jamestown, Dakota. Præsident South i Brookings Agricultural College holdt en Tale hvori han blandt andet fremviste at Dakota tog stor Interesse i Sagen og at der kun var 4 Stater, som havde flere Elever paa Stolen end Dakota havde. Der blev vedtaget en Resolution for anbefaling til Territoriets Legislatur om en Bevilling af \$1,000 til Opretholdelsen af „Farmer's Institutes“ i Territoriet.

Farmer's Alliancen og gjensidige Assuranceselskaber sælges paa mange Steder paa den i Haand. Døde Ting sælges i Reglen hvoend.

Kjøkkenet.

Engelske Kvitabeller. Da tages 2 P Kalvefjæs og 8 Lod Kjøtt; det bastes og males fint. Deri haves 3 rene Hvedeknopper, 2 Kg. Fedt, Salt og Muskat samt en Liden Smule Timian. Kvitabellen lægges i en dyb Siegepande, hvori der er brunet Smør, og brunes vel paa begge Sider. Derpaa hældes god Kjødbøf, og saa sættes den i Siegeovnen langsomt i 2 Timer; den maa vendes imellem.

Hjemmelavet Sjar. Til en Gallon Vand tages en Haandfuld af Humle og 12 middelstore Kartofler. Skrel dem først og det Løge tilfammen en halv Time; tag Kartoflerne og mas dem godt ud. Tag et Dyrslag og lad Vandet gaa igjennem, hæld i en Krukke, som de mæjede Kartofler i, en Haandfuld af Salt og 1 Kop af Sukker. Rør det alt sammen godt og lad det staa til det fua er varmt. Kom en Kop Sjar i til at rejse det med, det det godt til paa en varm Plads, til det er gjort nok; kom det i en Dunk og sæt det paa en tør Plads. Den Slags Sjar vil holdes frisk i Maaned.

At lave Sjar. Tag 4 Galloner Vand og en 10 Unz. Raffte Humle og lad det koge en Time. Kom Humlen i en lille Poie, naar det er togt, kom en halv Gallon Molasses, rør det godt ud i Humlevand og lad det staa til det er kulent. Tag en Kopfuld af den hjemmelavede Sjar at rejse det med og lad det staa til den næste Dag, godt tilbækket.

Bløstetter. Tag Hømmen af 6 Kg. hold Hødderne tilbage i en Skaal, en. Nuart spid Melk, en Iphesjald af Kanek, lidt Muskat og Røddemomme, en Spisele af Salt og Hvedemel nok til en passende Kase. Rivt Hødderne til en Kraade, rør dem godt ind og bag dem røst i en Gæstiepande.

Vasler bliver lavet paa den samme Maade, undtagen at Vasler bages i et Vaslejeru.

WIEBE'S.

Hovedkvarteret

Manufaktur- og hvide Varer, færdigvævede Klæder,

Fodtøj, Kaaber, Tæpper, Sengetøj, Gulvtæpper m. m.

er i Wiebes Butik

Enhver søger at komme først, naar Wiebe i

GRAND ISLAND

begynder at uddele sine Godtkjøb. Der er en

Tagen, Haftværk og Trængsel

uden Sammenligning efter at komme i Besiddelse af første Plads ved vore af Mennekemassen belejrede Dist. Vi ønske ikke at nogen skal omkomme i Stimen, derfor kundgør vi

Godtkjøb for Alle!

Mit Etablisement er propfuldt af Varer, og enhver Artikel er billig og kommer fra Byen „Godtkjøbing“

Wiebe har iaar

undertraadt Vare- og Prislister.

Det koster intet at besøge ham. Kom!

Dansk Salgsmand: T. Nielson.

GRAND ISLAND - - - NEBR.

North Platte Lumber Co.

Howard City, Nebr.

— handler med —

alle Slags Tømmer og Byggemateriale

God Kvalitet og lave Priser.

Vi sælger til St Paul Priser

J. A. Cutler, Manager

Bally blev bleg som Døden. Saaledes skulde hun altsaa behandles i sin Faders Hus? Stromminger's Balbarga skulde stilles under den simpleste Tjenestepige paa sit Arvegods? Det var ikke blot for at fjerne hende fra Faderen, nej, det var Meningen at bøjse hende ved en vankende Dnyggelse? Og det bød man Bally — Gribbe-Bally, om hvem Faderen engang havde sagt, at hun var en Pige, der var mere værd end ti Karle!

Giv mig Nøglerne! befalede hun med stærk Stemme. Haha — det bliver bedre og bedre. Stromminger har sagt, at vi skulle betragte Dig som en Kvægrøtsterke — og der kan slet ikke være Tale om at give Dig Nøglerne, jeg har Tilfyn med Huset og giver Intet fra mig, uden med Storbondens Tilladelse.

Nøglerne! skreg Bally vred, jeg befaler Dig at give mig dem! Du har slet Intet at befale — ved Du det? Jeg er i Tjeneste hos Stromminger, og ikke hos Dig. Og i Kjøkkenet, der er jeg Herre, forfaar Du det? Saaledes vil Stromminger have det! Og naar Stromminger vil behandle sin Datter som den simpleste Pige — saa ved han vel ogsaa, hvorfor han gjør det!

Bally traadte lige hen til Tjenestepigen, hendes Dine lgnede — Pigen blev uhyggelig tilmod. Men Bally kjæmpede kun et Øjeblik med sig selv, hendes Stolthed sejrede, med den elendige Pige vilde hun intet have at gjøre.

Hun gik ud. Hendes Puls slog heftigt, det flammede for hendes Dine, hendes Bryst havde og sankede sig voldsomt — det var for meget. Hun gik hen over Gaarden, tog Ølken fra den gamle Mand, der skjal af Anstrængelse og førte ham hen til en Bænk, for at han kunde hvile sig en Smule. Klettenmaier undsløg sig for at benytte sig af hendes Godhed, thi han turde jo ikke opsætte sit sit Arbejde; Bally betydede ham, at hun vilde arbejde for ham.

Gud velsigne Dig, Du har et godt Hjerte! sagde Manden og satte sig nedmattet ned paa Benken. Bally traadte ind i Boden og kløvede Brænde af alle Kræfter. Hun spang Ølken i Brede, saa at den ved hvert Hug foer gennem Brandestykket og blev stødende fast i Bløkken. Klettenmaier saa forundret paa hende. Og han glædede sig ved hende; thi han havde jo set hende vokse op fra libet Barn af og holdt af hende paa sin Maade. Da saa Bally, Vincenz's forhabte Skikkelse komme og stansebe uvilkaarligt med sit Arbejde. Vincenz saa ikke hende. Hun kom bag paa Klettenmaier og stod pludselig foran den forfærdede gamle Mand. Bally iagttog ham fra Boden. Han greb den gamle Mand i Bamsen og rev ham op fra Benken.

var ingen Tid til Overvejelse, Tanken var allerede Handling, førend den var udtænkt, med en flammende Brand i Haanden styrede hun som en Pil gennem Mængden ud i Gaarden og slyngede Branden med en voldsom Kraft op paa Høloftet midt imellem Hø og Straa.

Et forfærdeligt Skrig høstes fra Alles Læber. Saa slut nu! skreg Bally og sloj toers over Gaarden og ud af Porten, bestændig længere og længere bort, medens Alle inde i Gaarden løb hylende og rasende omkring for at slukke, thi Luen slog allerede ud over Taget.

Med den opstigende Røgsøjle havde sig ogsaa en mørk Gjenstand sig op over Taget, ligesom født ud af Jorden; den sloj nogle Gange rundt højt oppe i Luften og slog saa ind i den Retning Bally havde taget.

Bally hørte Støj bagom sig, hun troede det var Forsølgerne og løb videre fuldstændig iblinde. Det var blevet Nat, men det vilde dog ikke blive mørkt, et klart Skin stråede i Luften om hende man maatte sikkert kunne se hende. Hun steg op paa et stejlt Klippetremspring, hvorfra hun kunde overse Vejen, men nu opdagede hun, at hendes Forsølger kom gennem Luften.

Hun havde opnaaet, hvad hun vilde, Ingen tænkte mere paa at løbe efter hende, at redde Gaarden var mere paatrængede, og alle Hænder hjalp til dermed. Nu havde Gribben indhentet hende. Hun trykkede Dyret til sit Bryst og sank admattet til Jorden. Med matte Blikke stirrede hun paa Jden, der lyste hende imøde fra det Fjerne og gjenstraalede fra alle de omkringliggende Bjergspidser. Med vrede, brændende Blikke stirrede hendes Agjerning truede og overvældende paa hende. Fra alle Kirkeetaarne i Nabolandsbyerne lød Stormklokkerne, der bestændig syntes at udtale Ordet: Nordbrænder, Nordbrænder! Men de frygtelige Toner fang hendes Besindighed i Søn, en Umagt bredte sit velgjørende Slør ud over denne forjagede, tilintetgjorte Sjæl.

Mørk Nat indhyllede Bally, da hun atter slog Dine op. Flammestimen var borte, Klokkeklangen forstummet, nebe i Klippeskjæften torbede Aften ensformig, og højt paa Himmelen, lige over hendes Hoved, stod en Stjerne. Hun saa op til den og saa længe aldeles ubevægelig paa Ryggen, den syntes ogsaa at